

sebno zastran šolskih reči; kdor ne zna po česko, naj piše po slovensko ali v katerim drugim bolj znanim jeziku; nadjamo se, da bo slavno vredništvo vsak vgo-den dopis prijazno sprejelo in v česko prestavilo. Izhajal je dozdej hvalje vredni časnik enkrat v tednu, in velja na 2 velicah polah („Dennik“ na eni in „Vesna“ na eni) za četert leta po pošti 1 fl. 40 kr., naročnino sprejema „Mechitaristen-Buchhandlung in Wien“. — Slišimo, da bo v novim letu dvakrat na teden izhajal.

Novičar iz slovanskih krajev.

Iz Prage. Slavno znani česki pisatelj g. Fr. Šumavsky v Pragi bo izdal prihodnje leto slovansko-nemški besednjak, v katerim bo vsaka beseda v 4 poglavnih slovanskih narečjih in v staroslovenskim jeziku naznanjena. Naročnikov se manjkalo ne bode.

Iz Zagreba se bère v „Südsl. Zeitung“, da je rusovska vlada austrijsko vprašala: ali pripustí jeziko-slovni zbor v posvetovanje vesoljnosclovanskiga jezika v Zagrebu? Ako pripustí, se bojo tudi rusovski jezikoslovci tega posvetovanja vdeležili. Dosihmal se še odgovor na to vprašanje ne vé — pravi „Südsl. Zeit.“ — nadjati se pa je — méni — da bo čisto literarni zbor vlada dovolila.

Iz Tersta toži „Triester Zeitung“ 27. novembra, da je vožnja blaga med Ljubljano in Terstam že 12 dni ustavljena bila, tako, da so veliki vozniki primorani bili, na poti ostati in brez zaslužka v gostivnicah denar tratiti, med tem pa kupčija v Terstu hira itd. Vse to se pripisuje velikimu snegu, kakor da bi na visocih Švajcarskih snežnikih bili! Med Štorio in Planino so zameti po burji zares nar huji; vunder če bi se veliko delavcov vzelo, bi se ti zameti kmalo skidati dali. Nar večí zaderžki vožnje pa so med Ljubljano in Planino, čeravno niso na ti poti zameti in burja tako hudi — misliti je tedaj, da je teh zaderžkov nečimernost tukajšnih kantonskih vradnikov in cestnih komisarjev zlo kriva, ki namest močnih mož babe in otroke na cesto pošiljajo sneg kidat, in še teh ne dosti. Sploh se Teržaška cesta, ki je zavolj kupčije morebiti nar imenitniši med vsimi našiga cesarstva, dve leti preveč zanemarja tako, da celò poleti včasih za vožnjo ni. Ko bi bili cestni vradniki namest po 12 ali 15 krajc. po 48 krajc. ali po goldinarju dosti močnih delavcov najeli; kmalo bi bila cesta dobra, in gotovo bi bilo to tudi vladi prav bilo, ki si prizadeva kupčijstvu in obertnijstvu sploh pomagati. Teržaški kupčijski zbor se bo zoper take presilne cestne zaderžke pritožil, da se odstranijo drugikrat.

Iz Rovina v Istrii 27. nov. ☀. Če pogledamo od nas proti Krajskim, vidimo od dalječ vaše bele snežnike, ki nam pričajo, da imate že snega dovolj. Pri nas ga dosihmal še celò nič ni bilo; le merzla burja nas je že zlo sukala; pretekli mesec je 2 tedna zaporedama deževalo, tudi je od Rovina (Rovigno) proti Vodnjanu (Dignano) toča vinograde na prostoru kacic 4 ur hudo pokončala. Vedro dobriga vina veljá že zdaj tukaj 8 fl.; dobí se scer tudi po 7 in 6 fl., pa slabo in z vodo keršeno. Kar se je malokterikrat primerilo, se je zgodilo letos, da so že na môst barke čakale; premožni posestniki pa vino še zmiraj prideržujejo.

Xp. Iz Celja. Za predsednika prihodnje porotne sodbe mesca grudna je določen deželne sodije predsednik g. Jožef Rak, za njegovega namestnika dež. sod. svetovavec g. Braulik. Dosihmal je 9 pravnih ti poroti odločenih; sojeni namreč bojo: 1) Adolf Seeder zavolj onezvestenja, 2) Miha Grejan zavolj hudodelstva tatvine, 3) Juri Jelovšek, Primaz Lang-

mayer in Jernej Kolenc zavolj javne posilnosti, 4) Miha Stražek in njegovi tovarši zavolj hudodelstva vstaje, 5) Blaž Čelán in njegovi tovarši zavolj hudodelstva ropa, tatvine in telesniga ranjenja, 6) Anton Hölbl in Rupert Voke zavolj onezvestenja, 7) Janez Krajnc zavolj poskušene posilne nečistosti in tatvine, 8) Maria Lah zavolj obrekovanja, in 9) Janez Kraus, Štefan Jaušnik in Urša Kraus zavolj ponareje javnih upnih listov, tatvine in goljufije. Zagovornik pri 5 pravnih bo g. dr. Forreger, pri 3 družih g. asesor Šalomun, ene pa g. askultant Webenau. — Mesca septembra v porotni sodbi zavolj umora na vislice obsojeni Marii Weber so cesar smertno kazin prizanesli; namest na vislice pride na 8 let v teško ječo.

Iz Celja. Š. Preteklo sredo ob enajstih dopoldne, le pol ure preden vlak po železnici iz Ljubljane pride, se je v Celji na kolodvoru veliki pridvor, kjer se popotniki zbirajo, s strašnim ropotam poderl, ker je sila veliko snegá njegovo postrehje utisnulo. Več pod njim stoječih vozov je bilo hudo poškodovanih, ljudi pa vundar nihče, ker po veliki sreči ravno takrat nobeniga v pridvoru ni bilo. — Tudi pri nas je sila veliko snegá palo, huda zima je prerano nastopila, dragína je silna, revšina med ljudstvom velika.

Xp. Iz Celja. 30. nov. smo doživeli v Celju vesel večer, kakoršnega že dolgo ne pomnimo. Vidili smo slovensko igro „Dobro jutro“ tako izverstno igrati, da nam je serce veselja poskakovalo. Oj! prijetni domači glasi, kak milo so mi serce presunili, da nisim vedil ali bi veselja ukal ali ginjenja se zjokal! Teško bi bilo razsoditi, kdo de je boljši igral memo družiga. — Živijo vsi! Vunder mi gospodje ne bojo za zlo vzeli, ako gospodičnam še posebno hvalo dam, ki so se nam zraven prijetniga igranja še tudi z lično národsko obleko prikupile. Slava in hvala pa vsim, gospodam in gospodičnam, za serčno veselje, ki so nam ga napravili in ob enem nesrečnim bratom slovanskim nekoliko pomagali, ker glediše je bilo polno milodarnih rodoljubov; — hvala tudi častitimu pevskimu družtvu, ki je primoglo k ti veselici z lepim petjem, — hvala posebno gospodu Jeretinu, ki je prvi blago misel slovenske igre sprožil! Srečni v tem, da smo z domačo besedo svojim revnim bratom nekoliko pomagali, se nadjamo kmalo veselo novico zvediti, da tudi Ljubljancanje in Celjovčanje so v pomoč svojim rojakom domačo igro napravili.

Iz Gradca. Tudi tukajšni Slovenci so napravili 26. nov. „besedo“ v pomoč revnim povodnjencam na Štajarskem, ktera je znesla 115 fl. 33 kr.; veseli so poslušali Slovenci in Nemci mile slovenske pesmi do pozne noči. Slavni gledišni tenor Ellinger se je posebno prikupil. — Odbor Štajarskih deželnih stanov je povodnjencam na Štajarskim 10.000 fl. podaril. (Kaj pa Krajski stanovi za svoje deželane?)

Iz Loč na Štajarskem. Dvajseto nedeljo po binkoštih je bilo veliko veselje za farmane Ločke doline, ker je bil novi velki oltar prav slovesno blagoslovljen. Lepo vreme je pripustilo, da se je veliko ljudstva od blizo in dalječ snidilo v cerkvi, ki je tudi od znotraj novo izmalana. Lepo pobožno delo, o tako kratkem času izdelano, pričuje od nevtrudljivega prizadevanja g. fajmoštra Andreja Pirca in hvale vredne pripomoči Loških farmanov.

Iz Planine nad Černomljem 21. nov. Ljube Novice! vé m da Vas mika zvediti, kakoj se kaj po Slovenskem med brati godí, ker se rade z veselimi veselitate, tužnim in nevoljnim pa tudi tolažbo ulivati veste, ako pomoči donesti nemorete.

Osodi se je račilo postaviti nas na naj vikši hrib na Kočevskem, kjer že do zdaj ni bilo ne za živeti ne za

umreti; narava je namreč ozir podnebja in zemlje prava mačeha ondešnjim ljudem: sonce nas le mledo ogreva, tako, da sadje zbog pomladanskih silnih vetrov malokdaj obrodi; posebno slive nikoli prav dozoriti nemorejo; zemlja je sam gramos, to je, pesek in pečine s tanko skorjo pokrite, ugodna le bobu in krumpiru, čigar pogin od treh let sem je spravil ljudi, ki so večji del od njega živeli, v velike dolge. Že lani je svet tukej lakoto terpel, in le nada na letino prihodnjo ga je oživljati zamogla, pa ga tako ukanila, kakor nikoli poprej. 20. velikiga travna je sneg zapadel rogušo na debelem. 11. in 27. maliserpana kakor tudi 14. kimovca je toča mlatila, da je vse trikrat pobelila kot pozimi, in vsakokrat je še po štiri dneve ležala po slokah in jarugah. Zadnjipot nam več ni imela kaj vzeti, ker répa, fažol in zelje po poprejnih vdarih in vednem merzlem deževju se ni skolehati moglo in je zaherlelo. Naši predali so prazni. Pira, kjer so si je kaj napaperkovali, je tako pijana, da mnogi, kateri si z njo neslano repo in zelje kalijo, pijani obležé. Naši sodi po hramih se nam smejejo, mi se pa jokamo. Kdo nam potem zameriti more, ako nas pomaganjiti sliši: kaj bomo jedli? s čim se oblačili? in kako davke plačevali? Lakota nam grob kopa, in mi se bomo gotovo va-nj zgrudili, ako nam vlada ne pomaga! Kako da ne? Od kar nam je krumpir slovo dal, smo se tako zadolžili, kruha si kupivši, da se mnogim več nič ne zaupa; naše sosede okoli je ta uima, ako lih ne v tej meri ko nas, vender hudo zadela; drugi kraji pa imajo tudi svoje reve in sirote. Od tod se tedej bistro vidi, da tej občej potrebi samo vlada pomnožne in rešne roke prožiti zamore, žita med ljudstvo razdelivši; ravno tako zamore le vlada poskerbeti, da se umirajočimu krumpiru, poglavitni hrani tega kraja, po spremeni ali ponovilu iz Amerike doskoči *). Ako je pa krumpiru za vselej ura odbila **), je živež našega življenja presekan in mi poginiti moramo, ako vlada z nami ne oberne po načinu modrega vertnara, kateri pregoste vsadike prepuka in zasajuje ondi, kjer je prostora dovolj, hirajočim pa priliva in berne donša. — Svét, krumpir v jeseni saditi, se ne bo poterdil; jaz sim letos na lanjskem krumperišču bob sejal; ker sim pa vidil, da je čez zimo na njivi ostavši krumpir lepo izisil, sim ga okopati in ogerniti dal; bil je tudi prav lepega debelega zerna, to da je sognil kakor drugi. — Povedati Vam še moram, da so Beli Krajnci javkati jeli vidivši, da se vino, kar se nikoli zgodilo ni, iz Karlovca v Černomelj vozi. To je za njih zlo slútno predznamnje: bojé se, da, kakor je Štajarska odpertija njih vinske cene polovico odkernjila, bo jo Horvaška zadušila ***). — Svinje tukej so sploh bolne, to da kmali

*) Tudi Amerikanski krumpir gnjije, kakor so nam skušnje pokazale. Veliko boljši bo poskerbeti bolj zgodniga, ki že dozori do kužniga mesca augusta. Vred.

**) Nadjati se je, da bo tudi krumpirjeva kuga prešla, kakor druge kuge. Dokler se pa to ne zgodi, je treba družih sadežev se poprijeti, ki, če ne popolnoma, saj narbolje nadomestujejo krumpir: ti so turšica, bob in fižol. Zanašati se sedaj le na krumpir je nevarno, ker je potem nadloga tolikanj hujsi, kolikor slaběji obrodi. Vred.

***) Medmejna odpertija bo prvi čas na marsiktero stran gotova nadloga; ali to se bo sčasoma že poravnalo na boljši. Ko bojo zemljišni davki povsod enaki, se tudi drugod ne bojo pridelovali poljski sadeži boljši kup, kakor pri nas; treba bo le na to gledati, da bojo naši pridelki tudi tako dobri, kot drugod, da se bojo mogli meriti z družimi; ako tega ne bomo mogli doseči z eno rečjo, bo potreba se druge poprijeti. Silno imenitno je to za revne Dolenske kraje in resniga prevdarka vredno, kteriga posvetovanja naj bi se podružnice kmetijske družbe združeno poprijele. Za očitno posvetovanje vsiga tega in za razodevanje nasvetov in mnozih misel ponudijo »Novice« rade svoje liste. Vred.

ozdravejo. Nogé jim pri parkljih otečejo, da ne morejo stati, tudi se same ne morejo obračati, pa v petih dneh prebolijo. Sneg je pri nas 5 pedí debel. Da ste zdrave!

Kobe.

Iz Nemškevasi pri Kerškim 20. listopada. Čez vse pričakovanje je grozdje dozorelo in tudi dobro kaplico dalo, posebno tistim, ki so sv. Terezje teden brali, kar se je po Nemškigori in Sremču godilo. Prodaja se po 6, 7 do 8 fl. austrijsko vedro, — de ga pa revež v hudi stiski nižji da, ni dvomiti. — Žita vsake baže, kakor tudi ajde se je srednje, turšice, fižola, zelja, korenja, répe, bolj obilno dobilo; — krompirja je bilo malo in močno gnjije. — Sadja, razun hrušk, je bilo obilno, jabelka so močno tolkli in jih za pijačo porabili. V začetku tega mesca je hudo deževalo, reki Sava in Kerka ste se narasle, svoje bregove popustivši, polje čez in čez polile, ter veliko škodo naredile; — v Kerškim je Sava samo 2 čevlja nižji ko o sv. Florianu stala. 14. t. m. je začelo snežiti in sneži že skoz celih 7 dni, de imamo čez 4 čevlje debel sneg. Zavoljo poprejšniga dežja je sneg težak, zato je veliko veliko sadnih dreves pokvaril, in veliko clo s korenino vred poderl. Malokdo je zavoljo dežja in pozne letine pridelke spravil in posijal, še menj si pa stelje perpravil; zdihovanje je veliko: Bog nam preloži hudo šibo! Ni davnej, kar je vse pohištvo nekiga kmetiča, z vsem blagam pogorelo, siromak je zdaj, de se Bog usmili. Predragi domorodci! usmilite se tega reveža. Jožef Kosem.

Iz Gorenškiga. 13. p. m. je bil zbor katehetov in učenikov Loške tehantije v Loki. Predsednik zbora so bili visokočastiti tehant in šolski ogleda Franc Kramer. Najpred smo odgovorili to, kar smo bili od sl. deželnega šolskiga nadzorništva vprašani: „Kako naj se v tacih šolah uči, kjer so vsi učenci od 6. do 12. leta skupej? Pomenili smo se po tem še veliko družiga, kaj in kako bi se v naših šolah bolje napredovati moglo, med drugim tudi o tem, ktere bukve naj bi se sedaj kupile za učiteljsko bravnico, ktera se je po hvalovredni prizadevi šolskiga vodja g. V. Majerja že precej narasla. Poslednjič smo odločili, v prihodnjim zboru se pogovoriti: kako bi se v šoli slovenščina z nemščino naj bolje združila, da bi se nobeni krivica ne godila *). Ako Bog da, bomo počasi že šole poravnali, da bo prav, — ako bi le še enkrat tudi učitelji kaj svojiga dobili! Poterpimo še malo, znabiti, da bo kmalo!

A. Praprotnik.

Iz gorniga Gorenškiga. Ker se „Novice“ tudi z obertnijskimi in kupčijskimi rečmi pečajo, jim moram vediti dati, da v naših krajih neki gospodje z volnatimi jopicami clo v daljne kraje barantajo, ki ne plačujejo ne fabrikarskiga ne kupčijskiga patenta. To je po naših mislih narobe svét, ako ne ostane vsak stan pri svojim opraviilu; scer pa se tudi kupčevavcam, ki za patent davk plačujejo, škoda godí. Zna biti, da bo kdo rekel, da se to le iz gole keršanske ljubezni godí, da se štrikarjem in štrikarcam zaslužek nakloni, — ali temu ni tako, ker je za to blago toliko kupcov, da se delavcam nikdar ni bati, da bi ne od ene, ampak od več strani dela ne dobili. Ostanimo vsak pri svojim opraviilu, in ne bodimo eden družimu na poti, segajoči eden družimu v zaslužek! Ko bi dobička ne bilo pri ti kupčii, javalne bi kupčevali ti gospodje z jopicami!

Iz Ljubljane. Blažu Dolinarju in Jožefu Omanu, ki sta v Ljublj. porotni sodbi zavolj umora k smerti obsojena bila, so cesar prizanesli smertno kazin;

*) Za glavne šole je že lepo, da ne more boljši biti, pot določena po navodu g. dr. Močnika, kteriga so že »Novice« omenile. Vred.

kazin; vsak izmed nju pride na 20 let v teško ječo. Misliti je, da so jima cesar zavoljo tega milost skazali, ker — čeravno je vse zoper nju govorilo — vunder prav gotoviga dokaza ni bilo, da sta morivca bila. — V porotnih sodbah, ki so se pred 14 dnevi začele in ki bojo še delj časa terpele, so bili dosihmal sledeči sojeni: Karl Fiege iz Hagna v Westphalnu, šivarski podmojster, obdolžen uboja, je bil nedolžen spoznan in berž izpušen, — France Burger iz Imovca Podberdske okrajne, je bil uboja kriv spoznan in na 6 let v teško ječo obsojen, — Anton Ferleva, Teržaški pankert, pastir v Golčah v fari sv. Gore, uboja kriv spoznan, obsojen na 7 let v teško ječo, — s tem vred sta bila Jožef Prašnikar tudi Teržaški pankert in pastir v Golčah, in pa Janez Kolenc, sin gruntarja, prestopka zoper telesno varnost kriva spoznana, Prašnikar na 4 tedne, Kolenc pa na 14 dni v keho obsojen, — Ošpeta Rogličeva, gruntarja hči iz Dolgoberda okrajne Založke je bila zavolj hudodelstva teškiga ranjenja kriva spoznana in za 1 leto v ječo obsojena, — France in Balant Ankele in Jožef Jež iz Št. Ane Teržiške okrajne, so bili hododelstva javne posilnosti krivi spoznani, France Ankele na 8 mescov Balant na 4, Jež pa na 6 mescov v ječo obsojeni. — Maria Zlatinšek, hči kajzarja iz Stoše okolice Ljubljanske, prekanjena goljufica, da malo tacih, je bila hudodelstva goljufije kriva spoznana in na 4 leta v teško ječo obsojena. — Med sodniškimi pisatelji teh porot smo pervikrat slišali g. Oparnika zapisnike in zatožbine pisma prebirati; slovenski jezik mu kaj gladko teče, in vse ga hvali tudi zato, ker tako razložno govori, da ga vsak poslušavec, če še tako delječ stoji, vsako besedico lahko razume.

Iz Ljubljane. V saboto je prišel general-adjutani g. Keller, ki na cesarjev ukaz po nesrečnih deželah popotva in milodare deli, tudi v Ljubljano, od kodar je berž na Notrajnsko odrinil se ondašnjih povodinskih nadlog prepričati in milošnje deliti. Tudi naš g. deželni poglavar je bil pretekli teden ondi, prepričati se hudih nadlog, in pomagati, kolikor je v njegovi moči. Naj bi tudi blagovoljno pripomogel v tem, kar dopisnik iz „Planine nad Černomljem“ v današnjih „Novicah“ vlado prosi. — Hranilnica Ljubljanska je v poslednjim zboru sklenila 3000 fl. Krajncam, 500 fl. Štajarcam, 500 fl. pa Koroščam podariti. — Slišimo, da sta g. dr. Pogačar in g. dr. Polc korarja izvoljena. — V poslednjim zboru je Ljublj. mestni odbor v posvèt vzel šolske reči, in je sklenil: da se ima natanjčni popis vsih otrok možkiga in ženskiga spôla napraviti, ki so po postavah zavezani v šolo hoditi, med temi pa posebno rokodelskih učencov (Lehrjungen), kateri morajo nedeljne šole in keršanski nauk obiskovati, da se bo to prihodnjič od vsih natanjko spolnovalo. Pri ti so se prav živi pomenki vneli zavolj postave, ktera ukaže, da se noben rokodelsk učenc ne sme vdinjati, kateri ni poprej v dva klasa v šolo hodil. Nekteri odborniki so terjali, da naj se postava, ki je bila že v letu 1786 dana, na tanjko spolnuje, ker brez tega bojo naše domače rokodelstva in obertnijstva vedno hirale, in se nikdar ne bojo na višji stopnjo umetnosti povzdignile, če mojstri še komaj brati in pisati znajo, in če učenci, namesto da bi se v nedeljskih šolah že kaj več za podlago prihodnosti učili, se še le abcede učiti morajo. Drugi odborniki pa so terdili, da se ti postavi sedaj še ne more popolnoma zadostiti, ker je premalo šol po deželi in ker tako imenovane teške rokodelstva le močnih kmečkih fantov potrebujejo; — sklep je hil po večini glasov: da se za teške roko-

delstva še 6 let izjemno sirovi učenci brez vednosti branja in pisanja vdinjati smejo. Še 6 let izjeme, po tem spet 6 let, potlej pa še 6 let in tako naprej bomo prišli v letu 1886 tje, kjer smo v letu 1786 bili, ker bo kmečkim starišem po tem takim malo mar za šole in mestni mojstri bojo obilo preskerbljeni s fanti, ki bojo njih otroke pestovali, v kuhinji pomivali itd.!! — Ni davnej, kar je Dunajski časopis „Austria“ zastran omike rokodelskih učencov živo resnico govoril, da se v skerbi, da mojstri ne pridejo v zadrego zavolj pomanjkanja učencov, gleda bolj nato, kako naše domače rokodelstva hirajo zavolj tega, ker jih bolj prebrisani vunanji po boljših vednostih prekosujejo. (Dalje sledi).

Novičar iz mnogih krajev.

1. svečana prihodnjiga leta stopi nova mitne (colna) tarifa za uvožnjo, prevožnjo in izvožnjo mnogoverstniga blaga po vaih austrijskih deželah v veljavo. Drugo pot bomo kaj več od te kupčijske premembe povedali. — Ministerstvo denarstva je ukazalo, da za hraste, ki se po morju iz našiga cesarstva odpeljejo, je zraven navadne mite (cola) še poverh 20 do 10 fl. za 100 kubiških čevljev plačati, kakor je hrast za barke bolj ali manj pripraven. — Ministerstvo je prepovedalo družbe nemških katolčanov, svobodnih kristjanov, svetloberbcov in enacih družtev, ki pod naslovom vérskih družtev v politiške namene segajo. — Postava, ki pride kmalo za praznovanje praznikov na dan, se opira večidel na staro postavo od leta 1803. — Vse gojzdnarske reči pridejo pod mnisterstvo kmetijstva. — Bêre se, da bojo po vsih nemških deržavah porotne sodbe jenjale; prihodnjič sodbe bojo scer javne ostale, pa zbor sodnikov bo sodil, ne pa porotniki. — Po naznanilu časopisa „Blahovest“ se posvetuje sedaj predlog škofov za poboljšanje večidel revnih dohodkov kaplanskih. — Število učencov na vsih austrijskih gimnazjih je bilo lani 1136, učencov pa 19.759. — Tudi na Marskim leži še velikokrompirja, repe in korenja pod snegam. — Na Ogerskim je toliko roparjev, da morajo vojaki po cestah in gozdh strážiti. — V Galicii se razširjuje goveja kuga; od marsikteriga revniga kmetiča se sliši, da je včeraj svojo ženo brez žalosti pokopal, danes pa jokaje pomoči za svojo kravico iše. — Na južnim Tiroljskim se ponavljajo potresi. — Zapuščina rajniga Vladika Černagorskiga ne znese več kot 200.000 fl. — Na Turškim je bila pretekli mesec še huda vročina; vode jim je tako manjkalo, da je majhin sodček slabe vode 54 kraje. ali celò 1 fl. veljal. — Ko je unidan Napoleon častne darila iz Londonske obertnijske razstave fabrikantam in obertnikam v Parizu delil, se je s svojim govoram zlo prikupil, ker je fabrikantam rekel, da se bo krepko vsaki prekucii ustavil in da se zavolj tega nimajo prihodnjiga leta bati. — Košut jo je 20. nov. na parobrodu v Ameriko odrinil, kjer misli nekaj časa ostati, po tem se pa spet na Angleško in Belgio verniti. — V Brazilii je dervo, iz kteriga, če se nabode, mlečni sok teče, kteriga povživajo ondašnji prebivavci.

Za Terst.

Moj „Koledarčik slovenski“ se dobiva po prijaznosti častitiga g. Koseskiga v Terstu ali pri njem ali v dvorani slovanskiga društva, po napovedani ceni mehko vezan (24 kr.), terdo vezan s pozlačenim okrajkam (32 kr.) Dr. Bleiweis.